

نگاهی به مأموریت آخرین کاوشگر چین در ماه ۴۴

۶ آذر ۱۳۹۹

همانطور که در بخش قبلی نیز اشاره شد، کاوشگر چانگئه-۵ یک سامانه‌ی چندپودمانی (ماژولار) و کاملاً خودکار و ربایتک است که باید یک مأموریت بسیار پیچیده و دقیق را به انجام برساند. آنچه که به مدار ماه می‌رسد شامل ۴ پودمان مدارگرد، کپسول بازگشتی، بخش فرود و بخش برخاست است. فازهای مختلف مأموریت به این شکل انجام می‌شود که مجموعه‌ی فرود و صعود، از مجموعه‌ی مداری و بازگشتی که در ارتفاع مداری ۲۰۰ کیلومتری هستند، جدا شده و در ناحیه‌ای بر سطح ماه موسوم به اقیانوس طوفان که متشکل از سنگ‌های آذرین است فرود می‌آید. بخش فرود، در یک زمان حدود ۴۸ ساعته، اقدام به حفر لایه سطحی ماه کرده و نمونه خاک را در پودمان برخاستی جاسازی می‌کند. سپس بخش صعود که مجهز به موتورهای موشک است از سطح ماه برخاسته و با قرارگیری در مدار ماه، به بخش مدارگرد ملحق می‌شود. در این مرحله، مخزن نمونه‌ی خاک به بخش بازگشتی منتقل شده و عملیات بازگشت به زمین آغاز می‌شود. پس از رسیدن به مدار زمین، کپسول حاوی نمونه‌ها از بخش مداری جدا شده و با ورود به جو زمین، توسط چتر ترمزی، در مکانی از پیش تعیین شده واقع در مغولستان داخلی در خاک چین فرود خواهد آمد. تاکنون ۳۸۲ کیلوگرم از خاک ماه توسط فضانوردان آمریکایی و در خلال برنامه‌ی آپولو، در فاصله سال‌های ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۲ به سطح زمین منتقل شده که البته شوروی سابق نیز توانسته ۱۷۰ گرم از خاک قمر زمین را به سرزمین خود بیاورد. اکنون باید منتظر بودید و دید که آیا سومین عنوان این افتخار نصیب چینی‌ها خواهد شد

<http://didebanefanavari.com/wp-content/uploads/2020/11/00000.mp4>

کد خبر: 2673-20201126

مشاهده منبع اصلی خبر